

Hotel Hillary

Poutníci

Ami

1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,

F

G

Ami

máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,

jak tě znám, i v tuto chvíli měl bys řeči peprný,

F

G

Ami

jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

F

R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,

Dmi

D

zahodili lampióny a našli hospodu,

F

ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin

Dmi

D

Ami

a žádostivost těla a pak radost z volovin, a ta nám zbejvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,
pak na zemi dva spacáky – náš Hotel Hillary,
slavný sliby jsme už znali i to, jak se neplní,
a cenzoři nám kázali vo správným umění.

R:

3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech,
a pořád všechno slibují starý hesla na domech,
ty jsi splatil všechny dluhy i za Hotel Hillary
a já vyhážu ty černý stuhý funebrákům navzdory.

R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,
zahodíme lampióny a najdem hospodu,
a tam tvýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
a žádostivost těla a pak radost z volovin, /: a ta nám zbejvá. :/